

מזלטרס יואש

946243

בן סימי ויהודה

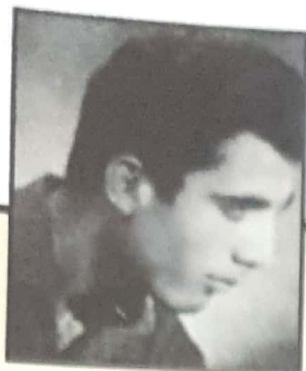
נולד ב- כ"ה אב תש"ה 4.8.1945

התגייס לצה"ל באוגוסט 1964

נפל ב- ב' סיוון תשכ"ה 2.6.1965

בעת מילוי תפקידו.

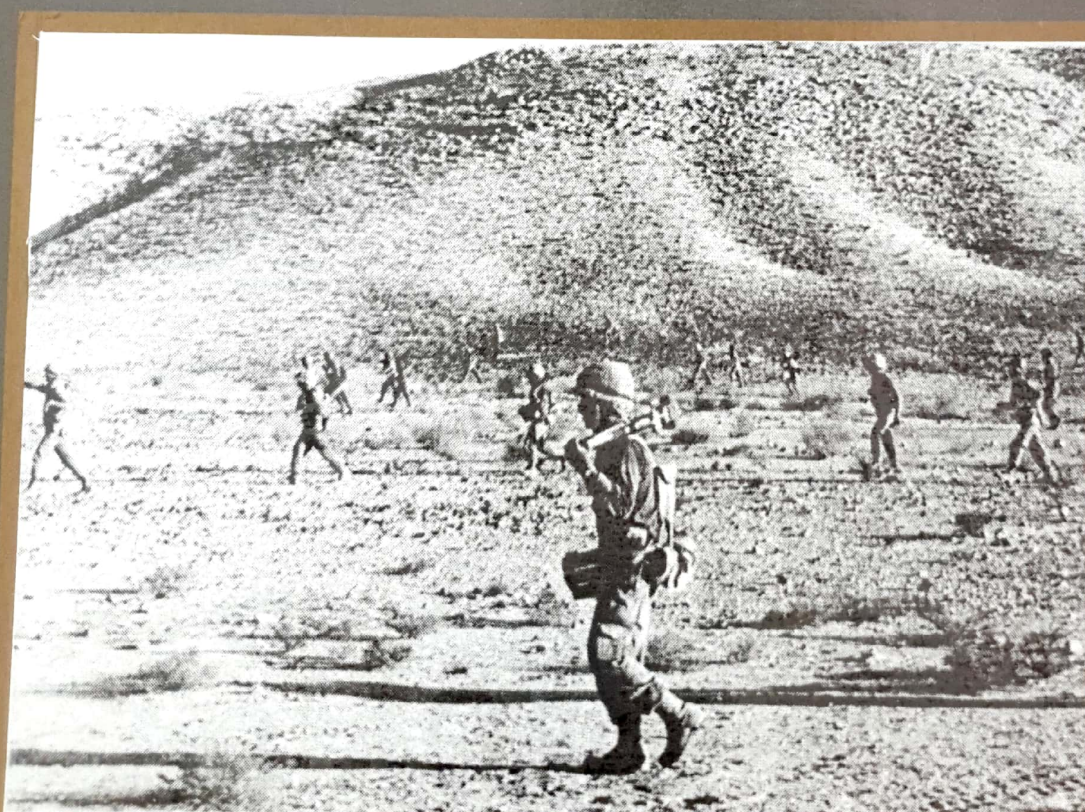

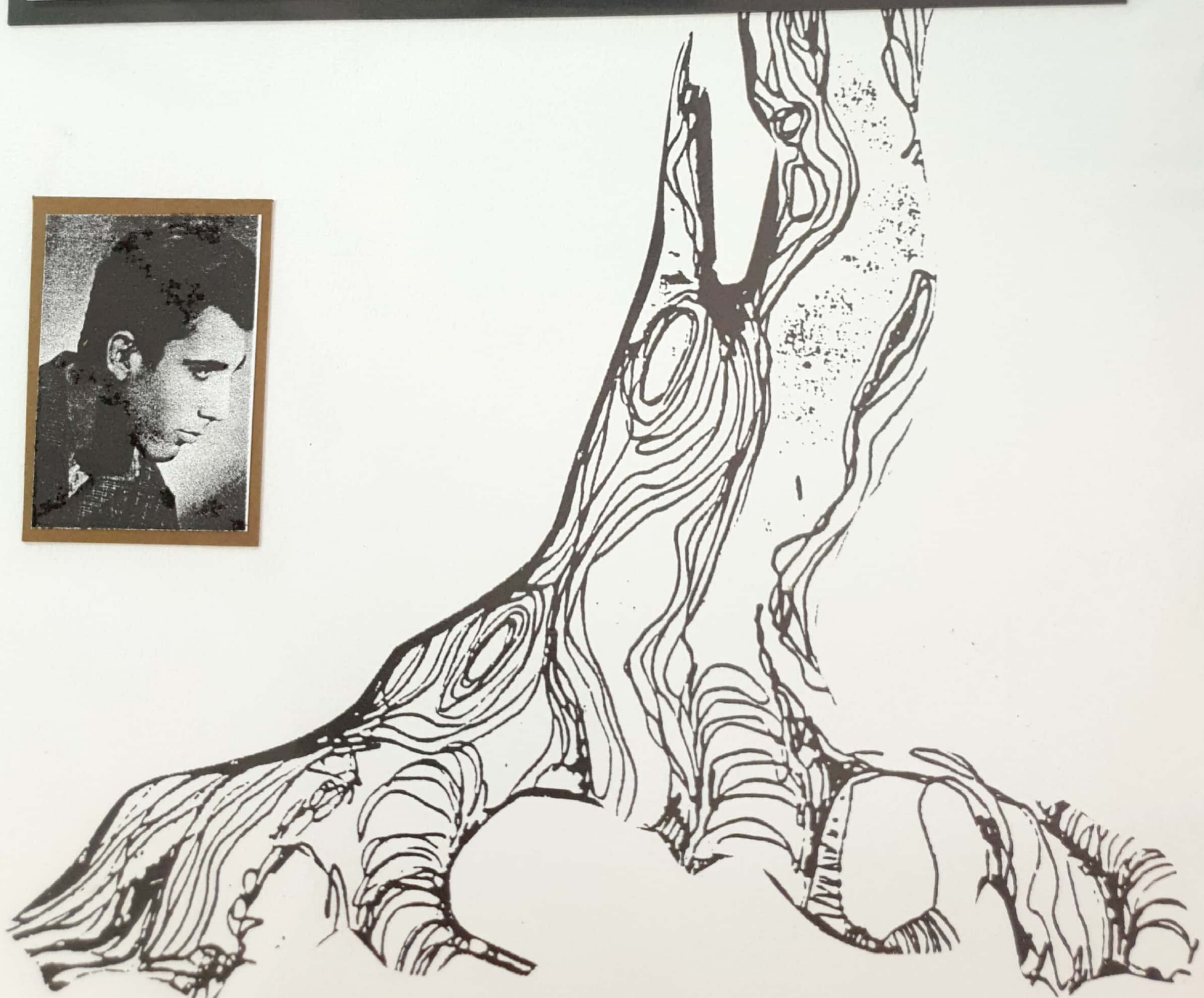
מזלטרם יואש,

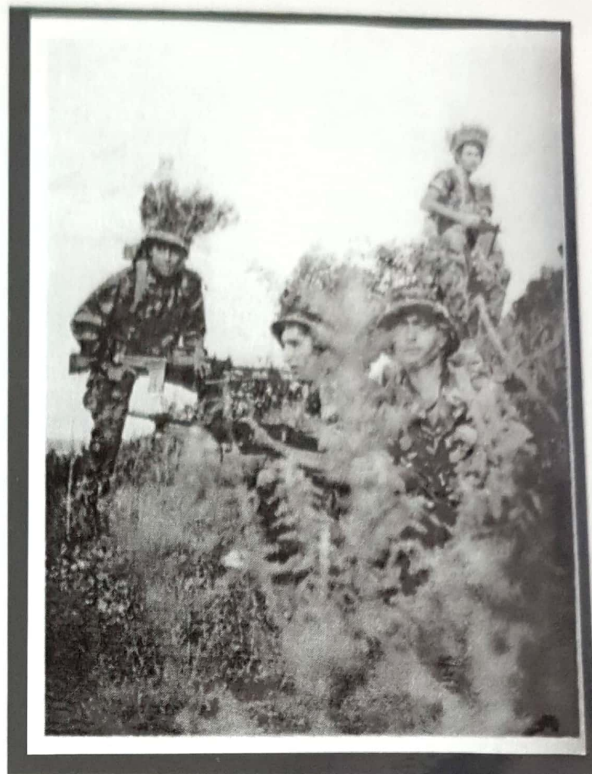
בן יהודה וסימי. נולד ביום כה באב תשה (4.8.1945)
בקדבלנקה אשר במרוקו ובעודנו תינוק עלתה המשפחה
לארץ. אחרי שסיים את בית-הספר היסודי יבנה שבנתניה
למד בבית-הספר התיכון בר-אילן שם; לאחר-מכן עבר
לבית-הספר התיכון המקצועי אורט בנתניה וסיים את
מגמת-השרטוט שם בהצטיינות. שקדן היה סילדותו וכן
עשה חיל בנגינתו בהיטרה. היה הרוח החיה בחברתו, אף-
על-פי שטטבעו היה רציני ואהב לקרוא ספרים הרבה,
ביחוד דברי-הגות. להוריו היה מסור באופן מיוחד ועודד
אותם במצוקתם. תמיד הסתפק במועט. הויס לצהל
באוגוסט 1964. ביום ב בסיון תשכה (2.6.1965) נפל
בשעת סילוי תפקידו והובא למנוחת-עולמים בבית-
הקברות הצבאי בנתניה.

יהי זכרו ברוך.

אימונים מתקופת שרותו

מפקד החטיבה בתקופת שרותו

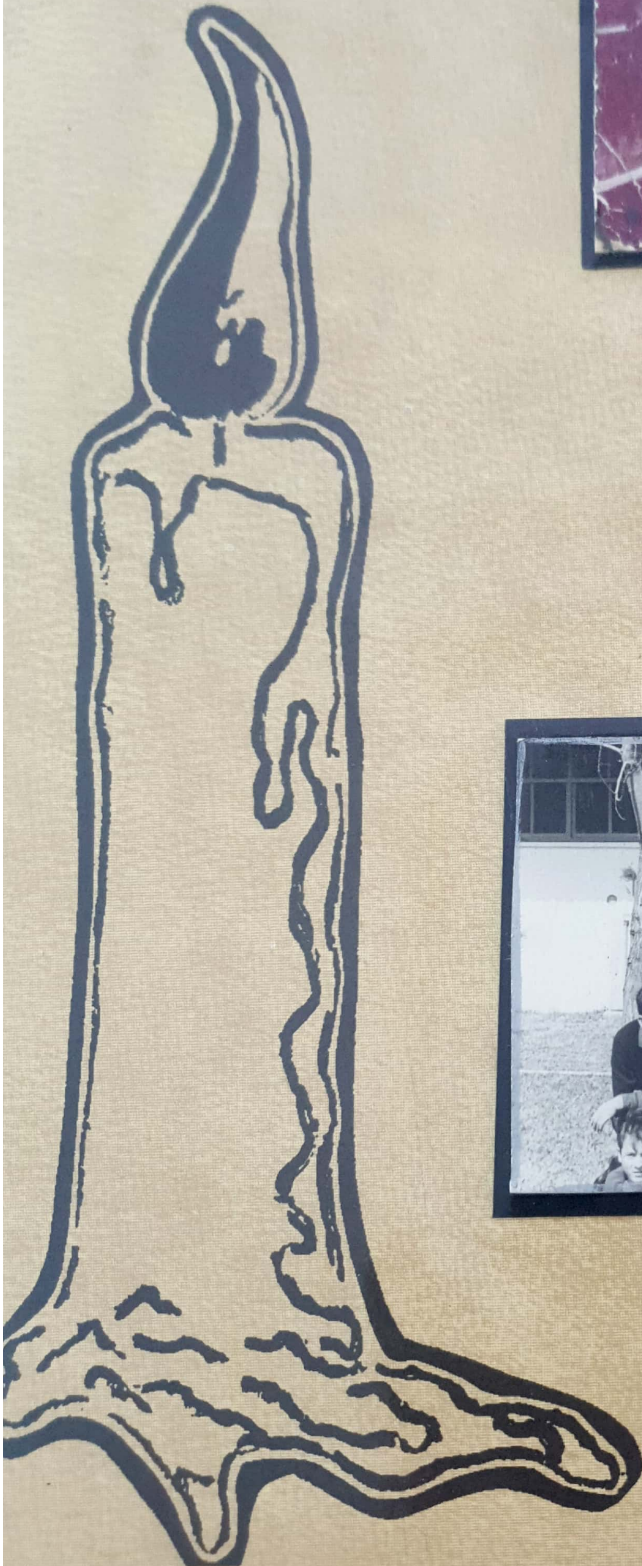

אל"מ (מיל.)
אלטון שלמה ז"ל

מפקד חטיבת "גולני" 1965-1966

שלמה אלטון נולד בשנת 1927 בתורכיה. בשנת 1944 הגיע לחופי הארץ והתגייס בשנת 1946 לפלמ"ח.
במלחמת השיחרור פקד על מחלקה ופלוגה בחטיבת הנגב.
שימש מפקד גדוד בחטיבת "גולני" במערכת סיני. שירת כקצין אג"ם במפקדת פיקוד צפון, בשלהי שנות החמישים. בשנת 1965 מונה למפקד חטיבת "גולני". בתקופתו פשט כוח "גולני" על קלעת וכפרים בשטח ירדן, והחטיבה זכתה בציונים רבים על פעילותה. שמו של שלמה אלטון חקוק בחטיבה ורבים מעריציו בקרב אנשיה.

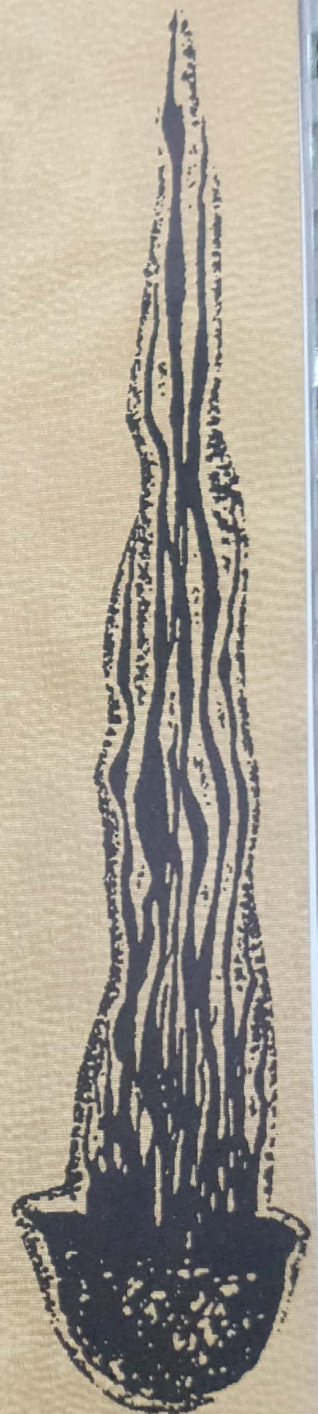
תמונות מחיי הצבא

מזלטריום יואש 1945-1965

...אתך נבחר את כלום
את יפה הבלגית והחלוא
כי רעות שבבאת, לעולם
לא תתן את לבך לשבוח.
ארכה אקדשת בום
את תשובי בינע, לפרוח.
חיים גלי.

תבננתי לבקר אצלכם ביום הדיכרון ולעלות איתכם לקברו של יואש זל.

לצערי, נקבע לי לסחר תור לניחות, אסנמ לא מסובך, אשר ינטרל אותי לימים ספורים, כך שלא אוכל להוציא לפועל את תבניתי, שכללה גם עליה לקברו בכפר ויתקין - של בן אחותי, שנפל ב 1969 בפשיטה על האי גרין בשרותו בסירת מטכל. אני מספר לכם על כך משום שבגיהוד להתנהגות שלי - כמפקדו הישיר של יואש והמפקדים שמעלי בדוד 51 לאחר נפילתו בתאונת האוטו, שלא שמרנו על קשר איתכם, הרי שאצל אחותי והיסי נ שנפטר בינתיים) המצב היה שונה. הקשר הממש משפחתי עם החברים והיחידה נשמר במשך כל השנים, עד היום, ונתן להם כוח להמשיך הלאה.

אין לי הסבר וציזוק להתנהגות שלנו, שבדיעבד אני יכול להגיד שהייתה מתחת לכל ביקורת. אני מדבר בטונחים של היום משום שאינני יודע ולא הייתי מודע למה שהיה נהוג בצהל בשנת 1965 כשיואש נפל. אין לי הסבר מדוע אני, כמפקדו הישיר של יואש, לא השתתפתי בהלווייתו וכנראה גם לא חיילי המחלקה האחרים ומפקדינו האחרים. בגילי היום - כ - 65 אני יכול רק להגיד לכם בכנות שאני בוש ונכלם, כשאני מבין יותר את גודל המחדל.

האמת היא, שלאחר השחרור עמדתי לדין צבאי בהין התאונה אולם יצאתי זכאי משום שבאמת לא הייתי אשם. על נסיבות נפילתו של יואש, אשר נחרטו בזיכרוני עד לפרט האחרון, סיפרתי בעפ בטלפון לאחיו של יואש ולבנו הנקרא על שמו. במידה ותהיו מעוניינים לשמוע אספר לכם יותר בהזדמנות הראשונה שניפגש.

מה שקרה הוא שבמשך השנים כנראה הדחקתי את המקרה עד כדי כך שלא זכרתי את שמו של יואש זל עד שהגעתי באחד מימי הדיכרון לסכס האזכרה השנתי של חיילי גולני וברשימות באתר ההנצחה מצאתי את שמו של יואש מזל טרים אולם עדין לא עשיתי עם זה כלום. לאחרונה, נתקלתי במקרה באינטרנט בשמו של הסמל שלנו בפלוגה - אהרון רול - איתו לא הייתי בקשר כמעט מאז השחרור לפני עוד מעט 45 שנה. התברר לי שחי בקנדה אולם חי ונושם את הארץ ומעורה בכל מה שעובר עלינו כאן. מאז אני בקשרי התכתבות איתו. ניצלתי את ההזדמנות כדי לברר איתו נהמגד שלנו: מיכאל פייקס נפל במלחמת

ששת הימים בכיבוש ירושלים ובנו נפל בטלחסת יום הכיפורים אך לא
נכחנו בהלוויה של יואש ומדוע לא נשטר הקשר עם טשפחותבם. גם לו לא
היה הסבר פרט לזה שהיינו כנראה צעירים ונושא הסוות לא העסיק
אותנו וכנראה הדחקנו אותנו. הוא הודה לי על שהעליתי את הנושא ויפה
את כוחי לאתר אותכם ולטסור גם בשמו את התגצלות על התגהמותינו
הלא נאותה, בלשון הטעטה. הוא גם הבטיח שבבואו לביקור בארץ יבוא
אישי לבקר אותכם ולהביע אישית את רגשותיו.
דרך אהב, לשנינו לא ברור כלל מדוע הסערכת הצבאית לא טסרה לכם
כטשפחה את הגרסה הנכונה לנפילתו של יואש זל ומדוע באתר ההנצחה
הוא מופיע כנופל בטסגרת טפקדת החטיבה ולא בין חללי הדוד 51.
קבלו שוב 1,000 התנצלויות ממני ומרול סתוך ידיעה שלטרות שאולי
הדחקנו את הטקרה, אז לפחות בטקרה שלי כשאני חושב על יואש אז
אני נזכר בדמותו כבחור יפה עם אופי טוב שהתייחס תמיד ואהב לעזור
לחבריו ולחייליו ולכן כולם אהבו אותו. יהי זכרו ברוך!

בכבוד רב,
אורי הנני
ירושלים.